

{ אז נדברו }

פרשת כי תבא תשפ"ג | לסדר: "ודי האמוך היום להיות לו לעם סגולה..." | גליון מספר: 616

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

בקשה מיוחדת לזיכוי הרבים

היות ובמערך ההפצה של גיליון זה, אין עדיין תשתית ונקודות הפצה ומכירה מול קהל היעד של בני חו"ל ודוברי האידיש שבא"י, אשר על כן: זקוקים אנו ל-חלוצים ומתנדבים בעם שנשא אותם לבם לזכות ליטול חלק כזיכוי הרבים נדיר זה. נא ליצור קשר במס' 0548446691

נודה להשתתפותכם בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת
להחזר מס (ס' 46)

באשרא: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

כמה נקודות הבחנה ובהירות בדרך לקראת יום ה'.

בחודש אלול... ככל שמתקרבים הימים הקדושים... היד מתחילה קצת לרעוד על המקלדת... אני לא יודע מה לכתוב... מאיפה להתחיל... קשה לעשות סדר במחשבות... אלא שאז חשבתי לעצמי מי אמר שצריך סדר... אז ברשותך... יש לי כמה טיפים... כמה משפטים שחשוב לדעת אותם... אם זה לא היה עכשיו אלול הכותרת הייתה "ארבע הערות על המצב"... מה שבטוח... אין בהכרח קשר בין נושא אחד לשני... הקשר היחיד שאנחנו לקראת ראש השנה...

ובכן: הדבר הראשון שחשוב לזכור לקראת יום הדין... שאל תשכח לרגע... שאבא שבשמים הוא הראשון שמבין אותך!!! הוא הראשון שיוודע באמת באמת מה עובר עליך... ולכן אתה לא צריך להתפלסף איתו ולהכין בשבילו שק של תירוצים למה לא הצלחת לקום השנה... ולמה היו לך פה ושם פזילות ונפילות... ולמה לא?? כי... הוא!!!! הוא ידע יצרנו... הוא מכיר את היצר העסיסי שלך הרבה יותר טוב ממך בעצמך... כך שגם אם ר' לוי יצחק בן שרה שאשא ירים ידיים... גם אם הוא כבר לא ימצא מול לדון אותך לכף זכות... עדיין היודע יצר כל יצורים... הוא זה שיווד חדרי בטן והוא תמיד יבין עד הסוף עד כמה איכפת לך וחשוב לך ועל מה יושב הדחף הבלתי מוסבר הזה ש"כ" מבין אותך פעם אחר פעם... והוא יודע יותר טוב מכולם כמה אתה רוצה להשתנות... וכמה אתה מתוסכל מזה... והוא האחרון שתצטרך לשכור בשבילו עורך דין... כי... זה הוא בעצמו יכול להיות העורך דין שלך!! **לקל עורך דין!!**

אי לכך ובהתאם לזאת: אנא... די לברוח... די להתחבא מאחורי עלה תאנה. צא מהמחבא!!!! אין טעם לברוח... ולא רק בגלל שהוא בכל מקום ואין טעם לברוח... אלא בגלל שחבל... הוא הכי מבין אותך... (עיין במאמר האחורי באריכות בהקשר נושא זה) רק מה??? הוא בסה"כ רוצה לשמוע ממך שאתה לוקח את העניינים ברצינות ואתה הולך לטפל בזה ולא ממשיך לטייח את המחדל!!! ובינינו... אתה בעצמך לגמרי איתו בפרט הזה... אתה הרי גם הפנמת שאי אפשר ככה להמשיך... רק מה?? אתה בעיקר תקוע במבוכה של 'אני מאשים'!!! אתה תקוע בלברור את המילים איך להסביר את עצמך... אז חבל... חבל להיתקע במקום הלא נכון...

עזוב... תפסיק להיתקע שם... תבין שזה לא הנושא... אין צורך בלשקוד על נוסחאות ולהציג את הצד השני... ה' יכול להסביר לך את עצמך הרבה יותר טוב ממה שאתה בעצמך מבין... רק בא... תבא... **תבין**: בדיוק לפני התשפ"ג שנים אבא שבשמים הסתובב ושאל אייכה ואתה לא ענית לו כי התחבאת. היית עסוק בלחפש תירוצים ולהצביע על אשמים... (האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי) **אז זהו!!! הפעם אנחנו לא חוזרים על הטעות הזו**... אני יוצא מהמחבא ואומר: אבא שבשמים... תנקה אותי... תחליף לי... אני מבטיח להיות רציני...

עוד שתי משפטים קצרים שחשוב לשנן אותם (ונכתבו כאן כבר עשרות פעמים) **ה' מעולם לא כעס על יהודי שחטא!!!** ה' מעולם לא בא בטענות לאדם למה חטאת... אלא מאי?? **למה אתה לא חוזר אלי!!!** גם כשאתם הראשון חטא... ה' לא שאל אותנו למה חטאת... אלא אייכה... למה אתה בורח!! נכון חטאת... אז תשוב אלי!!! נדבר על זה... נתפייס ונמשיך הלאה...

המשפט השני: קין... החוטא השני בהיסטוריה... לא נוהג כמו שצריך וה' לא קיבל את מנחתו ויחר לקין מאוד ויפלו פניו... מה ה' שואל אותו?? למה חרה לך ולמה נפלו פניך?? מה פירוש למה?? למה לא? הקרבתי קרבן לה' וה' לא קיבל את קרבני... ברור שיפלו פני... מה פשר השאלה 'למה נפלו פני?' למה לא?? וכי הקב"ה כביכול 'משחק ראש קטן'??

מוכרחים לומר שקין!!! אומר הקב"ה לקין... יש לי עסקים שוטפים איתך... וקורה... קורה מידי פעם טעויות... יש מחדלים... הבוס מגיע ולא מוצא חן בעיניו... הוא מותח ביקורת עניינית... ביקורת בונה לגופו של עניין... לא בתור נזיפה... לא בתור הקנטה... אלא להבא!!! שתדע שאני רוצה אחרת... אז מה אתה נעלב?? שואל הקב"ה את קין... מה אתה הולך לפניה ונעלב כמו הילדה הזו שאמא אמרה לו משהו קצת יותר מידי בקול וזה... פתאום השתרר שקט... הילדה נעלבה... הלכה לחדר... לך תדוב אותה... אומר הקב"ה לקין... גם אם לא הייתי מרוצה ממהו שעשית... גם אם מתחתי ביקורת נקודתית... זה לא סיבה לעשות סמיילי הפוך... אתה קולט?? גם אם נניח שאני חוטא ופושע ואבא שבשמים לא מרוצה והוא מותח ביקורת!!! **צריך לדעת שזו ביקורת עניינית!!!** מותר לך להבין שיש לך עסקים שוטפים עם הקב"ה... ממיילא גם הערה בעי"ז זו פגישת עבודה שגרתית... ה' בסה"כ רוצה לטובת העניין שנבצע שינוי וממשיכים הלאה עסקים כרגיל... **ומאוד מאוד חשוב להפנים את זה!!!**

אין פה מהלך של פרקליטות "אני מאשים"!!! יש פה בסה"כ מערכת יחסים מול אבא שבשמים שחבר בי כשותף שלו במעשה בראשית ומסר בידיים שלי מפתחות אסטרטגיות... וזה מצריך מידי פעם תיאום עמדות והפקת לקחים... ובשביל לייעל את השותפות הכ"כ חשובה בשביל זה יש לנו חודש אלול וחודש תשרי כדי לעשות יחד בדק בית כדי לייעל את הקשר הזה... גם אם הגעתי למסקנה שאני חוטא ופושע זה לא בשביל לעמוד בפניה עם ראש מורכן... זה בשביל להבין עניין... לבצע שינויים... ולהמשיך הלאה עם כל המרץ... זה שינוי בכל התפיסה...

ההמשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...

צ"ח קללות מגלות לנו שיש לנו אבא חזק!!! איזה נס...

בחודש אלול יש דגש מאוד חזק על אהבה... חביבות... אני לדודי ודודי לי... חודש הרחמים והסליחות... מבין ומאזין מביט ומקשיב... המלך בשדה... תפנה אליו... תדבר איתו... אל תתבייש... הכל פתוח... הוא מוכן לשמוע הכל... תספר לו הכל...

אבל!!!! כאן מגיע האבל הגדול!!!

לא להתבלבל... אבא שבשמים הוא לא חבר שלך!!! אל תהיה חסבק איתו...

אחרי כל החביבות והאני לדודי... ואחרי כל הכרחם אב על בנים, עדיין מדובר בהקל הגדול הגבור ובעיקר הנורא!!!! (נורא זה הבחינה של ימים הנוראים...)

ולמה??? סליחה על הראש הקטן... אבל באמת למה לא להיות חסבק עם בורא עולם?? אם הוא כ"כ נחמד וכ"כ מוכן להבין, להאזין... להביט ולהקשיב... אז למה לא לזרום איתו??

בא נשאל כמה: אני מבין שה' הוא לא חבר שלי... אבל אם הוא כ"כ אדיב ונותן כמעט תחושה של חבר אז מה הבעיה?? (ס"ס אפילו רבינו המסילת ישרים משתמש בלשון: "לקבוע בלבו איך הוא בא ונושא ונותן עמו יתברך, והוא יתברך שמו מאזין לו מקשיב לדבריו, כאשר ידבר איש אל רעהו ורעהו מקשיב שומע אליו" אגב: אם תשים לב, המס' כותב את זה בייחס לה... שה' כביכול מקשיב לך כמו שחבר שלך מקשיב לך... אבל הוא לא אומר את זה בייחס אלינו) אם ה' נותן תחושה נוחה כמו חבר... על משקל: תרגיש בבית... אז מה איכפת לך שאני ארגיש חסבק ואדבר איתו כמו חבר???

האמת היא שהשאלה לא כ"כ מתחילה... אבל אני בעיקר חותר לתשובה המפתיעה!!!

לא כדאי לך שהקב"ה יהיה חבר שלך!!! אתה יודע למה?? כי חבל... זה פשוט בזבוז... כי בורא עולם יש רק אחד!!! ואילו חברים ! ? חברים לא חסר... אם אתה מחפש חברה... תלך לטטיבלאך ותחפש חברים... חברים זה משהו נגיש... זול... אפשר להשיג בקלות...

אבל אבא שהוא הקל הגדול הגבור והנורא... זה יש רק אחד!!! ואם בדיוק אותו בזכות שביל להשיג על עוד חבר... אתה תשאיר בלי אבא חזק!!! מה ישמור עליך?? מי יהיה האבא החזק שיתפוס אותך שלא תיפול... מי יהיה הסמכות החזקה והאיטנה שתתן לך גב חזק וקרקע יציבה וישמור עליך מכל משמר?? מי... החבר הזה?? חבר שלי לא יכול לשמור עלי... הוא חבר שלי... אני ככככה' איתו... חסבק...

בשביל להרגיש יציבות ונפשית אני צריך משהו חזק!!! עמיד!! יציב!! שאני מרגיש שהוא סמכות יותר גבוהה ממני... שעליו אני יכול להישען... שולחן וכסא מוכרחים להיות יותר חזקים מהמשקל שלי... אחרת אני לא יכול להישען עליהם... הם יקרו ויניחו אותם...

כאן!! במשפטים הקצרים האלו... טמון בקיצור נמרץ למה אבא שבשמים הוא גם מפחיד... למה אי אפשר להסתדר בלי ה-צ"ח קללות של משנה תורה?? כשהייתי בחור לא הצלחתי להבין את זה... רבש"ע... עד עכשיו הכל היה כ"כ טוב... טאטע זיסער... הכל כ"כ טוב... כל חומש דברים מלא ב"למען ייטב לך"... "כי ה' אלוקיך ברכך"... "ואהבך וברכך והרבך"... אז למה צריך בדיוק לקראת הסוף... את פרשת כי תבא שפתאום כל האווירה משתנה... פתאום הכל נהיה קשוח... מאיים... מפחיד... בשביל מה זה טוב? מה... הרי אנחנו שייכים לדור הזה שהגישה החינוכית שתמיד צריך לדבר חיובי... להגיד מה כן... לא להפחיד... לא לאיים... אז למה? בשביל מה צריך את כל האימונים המפחידים האלו? בשביל מה צריך את הימים הנוראים האלו?? מה לא טוב בימי הרחמים?? למה צריך להפחיד??

ומה התשובה?? זו טעות אופטית לאורך כל הדורך!!!

ילד צריך אבא חזק!!! ילד משועבד לאבא ברור!! שידוע בדיוק מה שהוא רוצה ועומד על כך עד הסוף!!! (אחר כך... אחרי שיש פשלות והילד מספספס פה ושם... כאן הוא צריך שאבא ירחם, ימחול, יתחשב... "ג' מידות של רחמים זה משהו שמתגלה רק אחרי חטא העגל) ילד שיש לו אבא רך כמו חמאה... ואבא יכול לבקש ולצוות משהו... ותכלס הילד יודע שזה לא רציני... אבא לא יעמוד על שלו!! כי אני בסוף אעשה מה שאני רוצה ואבא בסוף יוותר... יסלח... ולא יעשה עסק... ילד כזה הוא מסכן!!! (שים לב: לא אבא שלו מסכן... הוא מסכן!!!) כי ילד כזה מרגיש שיש לו אבא חלש... וההרהי: שאני הילד יותר חזק ממנו... ילד כזה מרטיב בלילה... ילד כזה סובל מחרדות... למה? כי ילד הוא באמת חלש!!! הוא באמת מפוחד ויש לו ממה... ובשביל זה הוא צריך אישיות חזקה שעליה הוא נשען... וברגע שהוא מזהה את הרפיסות של אבא שהמילה שלו זה לא מילה... ואני הילד תמיד מנצח אותו בסוף... הילד נשאר בלי אבא חזק... בודד... מבוהל... אז כן... אבא שלו הוא כמו חבר... אבל מי צריך כעת חברים... לילד לא חסר חברים... חסר לו אבא!! חסר לו יציבות!!! חסר לו גב חזק!! משהו שהוא יכול לסמוך עליו...

זה בדיוק הסיפור שלנו עם אבא שבשמים... יש לנו אבא רחום וחנון... כולו שופע רחמים וחמלה... אבל אבא שבשמים הוא גם אבא חזק!!! גדול גבור ונורא!! הוא לא חבר שלך!!

ואם הוא מצווה משהו ולא עושים... אוי ואבוי... **הוא לא הולך לווטר!! כי הוא אבא חזק!!** הוא קובע... הוא מחליט... וגם הוא שומר עליך... כפי לך יענקי... יש לך אבא חזק... אבא סמכותי... אבא שיש לו כח להחליט לך ולקבוע לך!! הוא גם סמכות לשמור עליך מאויבים וצרות... ולכן!! גם בתקשורת של 'שפוך שיחיו' מול אבא שבשמים... כן... אפשר לשפוך את הלב... אפשר להגיד הכל... ולדעת שיש פה המון חביבות... אבא שבשמים פשוט מתענג לשמוע את הקול המתוק שלך. אבל עדיין!! הוא לא חבר!! הוא הקל הגדול הגבור והנורא.

רק לשבר את האוזן: אני מכיר אחד (לא חכם במיוחד) שמרוב שיש לו קשר עם בורא עולם... והוא מדבר איתו הרבה... יום אחד באמצע שאני מדבר איתו... הוא פתאום מוציא את הראש מהחלון... אה... אבא שבשמים... מה קורה שם למעלה?? בטח... למה לא... הוא כל היום מדבר עם בורא עולם... אז הוא שלח לו איזה ציוץ בוואצפ... אז זהו שלא!!! על זה אני מדבר... אותו אחד... מעבר לחוצפה שבדבר... שלא ככה פונים לרבש"ע... הוא פה המפסיד הגדול... אני חבר שלו... ובאמצע שאני מדבר איתו הוא עובר לממתניה לחבר השני הלא הוא בורא עולם... מסכן אותו אחד!! הוא בדיוק דובר איתי על איזושהי בעיה שיש לו ועם כל הרצון הטוב לא יכולתי לעזור לו... (הוא גם לא חשב לרגע שאני יכול לעזור לו...) אם חבר אחד לא יכול לעזור לו... אז למה שהחבר השני (בורא עולם) יוכל לעזור לו?!

אז הנה!! בשביל זה יש לנו פרשת כי תבא בעיצומם של ימי הרחמים והסליחות... שכן... אבא שבשמים הכי אוהב... הכי מתרפק ומתגעגע... אבל אסור לשכוח שהוא אבא חזק!!! הוא אומר מה שהוא רוצה והוא לא הולך לוותר על זה... "לא ירפך" לא יתן לך רפיון...

אשרינו מה טוב חלקנו שגם ברגעים הכי חלשים יש לנו אבא חזק ששומר עלינו!! שהוא פה בשבילנו... לא נותר לנו אלא לתת לו להיות אבא חזק... להיכנע לרצונו ולשוב אליו באהבה.

שהחינו וקיימנו ההגיענו לזמן הזה בס"ד לאחר מאמצים רבים ועלויות, זכינו להוציא לאור

ספר 'זימאן' מתורגם לאידיש

במיוחד נגד השעון נעשה מאמץ מיוחד שהספרים יצאו ויונגשו עוד לפני ימי התשובה והטהרה והזכות, אשר ע"כ לעת עתה, ישנו מלאי מצומצם של ספרים, וניתן להשיג:

בארץ ישראל:

ירושלים, נחמיה 10 משפ' שטרנבוך.

בני ברק: קיבוץ גלויות 9 משפ' יוספי.

0548446691

חזו"א 34 פינת דסלר משפ' דרייפוס

בארצות הברית:

בשלב זה רק בביהמ"ד הגדול דזינוץ
מונסי. 845-406-1364

(א"ה עד חג הסוכות יגיעו שאר הספרים בהפלה,
וניתן יהיה להשיג בשאר החנויות).

אודות החוברת 'אני לאלול'

נתחדש המלאי בסייעתא דשמיא:

ירושלים: רח"ה נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח"ה בן עזריאל-054-8491554

בית וגן-משפחת נוישטט רח"ה הרב פראנק 29

רומומה-המ"ג 29-052-7682281

רמות ד'-רובין 47-054-8419684

אופקים-משפחת שפירא:053-4112035

אחינסמן-שרגל 052-7171721 שבט אשר 9

שלב ב' אנגל:0534162979

אלעד-03-9073067

אשדוד-הרב צור-050-4120311

ביתר עילית-אזור רמי לוי-054-8450998

בית שמש-נהר הירדן 9 ר"ב 058-3294147

בני ברק-קיבוץ גלויות 9-055-6728458

חזו"א 34 052-7117271

אזור רח"ה הרב קוק"ק 0527603814

חיפה:פולק, גאולה 15,052-7683095

רכסים:קריצ'לר:0548415410

חדש!! הקהל 58 משפ' תורג'מן

טבריה-054-8441354

מודיעין עילית:קצות החורשן 14,052-7174781

הפץ חיים 14-משפחת דרבקין-089742750

גרין פארק 0527644795

נתיבות-הר' גרשונוביץ 42 089934274

עפולה-052-7686876

פתח תקוה-(מרכז העיר) 0504124235

צפת-052-7181828

רהובות-0533185792

תל ציון-052-7150166

תפרח-לימן-055-6705003

(המשך) נקודות הבחנה לקראת

יום הדין...

כפי שסיכמנו בפתח הגיליון... במאמר זה נכתבים כמה וכמה משפטים מסרים שונים בהקשר ליום הדין... עד כאן בעמוד 1 דברנו על הגישה הנכונה והבריאה לחרטה ותשובה ועזיבת החטא...

קעת נעבור לכמה נקודות נוספות... בעיקר מהזוית של ההסתבכויות המוכרות או הפחות מוכרות שלנו סביב יום הדין... (אם אתה לא מבין במה מדובר ולא סבלת מזה... אשריך... ואם כן... אתה כנראה תחייך חיון גדול...)

ובכן: נקודה ראשונה: אוטוטו מגיע ראש השנה... ואז מופיע אחד מהנעוועים שהצליחו למרוט לי את העצבים... אבל עד הקצה...

העניין הוא: שהרי לכל אחד יש את הרגע והשניה שבדיק בדיוק אז ה' דן אותנו!!! וצריך להיות מוכן כל הזמן לתפוס את השניה הזו ולא לפספס אותה... כי בדיוק אז ה' סוקר אותך בסקירה אחת והכל מתחיל ונגמר אז... ככלל מה שיהיה לך בשנה הקרובה הכל קורה באותה שניה... ואם החמצת את השניה הזו... אם בדיוק באותה שניה כעסת... או סתם פטפטת... או שרחת לקראת אז נדבר... או שבדיוק אז הלכת לישון בצהרים (באיזור האר"י הקדוש שהמלאך התעורר מהתקיעות) אז זהו... הלך עליך... הפסדת את הרגע המכונן שלך לכל השנה הבאה הבעל"ט... **אז זהו שלא! חובה קדושה להפסיק להשתמש בנימה הזו...** תוציא מהראש!!! זה לא עובד ככה!!! אין לא רגע ולא שניה שאז בדיוק ה' דן אותך... תהיה רגוע... הדלת פתוחה כל ה-24 שעות של יו"ט ראשון... וכל ה-48 שעות של שני הימים, וכל עש"ת עד מוצאי יו"ט (שאהז!!! אז באמת ננעלים השערים... מה שנכון נכון ומה שכתוב כתוב... במוצאי יו"ט אפילו הקריב כל אילי נביות אין מוחלין לו... אבל עד אז הכל פתוח...) אין שניות ואין רגעים ותוציא את זה מהראש... זה לא עובד ככה!!! נקודה!!!

ואתה יודע למה לא?? מסיבה פשוטה: כי יש מושג שנקרא כריזות!!! כריזות זה משהו שקיים אצלי... אצלך... כן... אצלי לפעמים זה עובד עם כריזות... אבל אצל אבא שבשמים ? ! ? זה לא עובד עם כריזות...

מה זה כריזה? רוצה דוגמא של כריזה?? הנה דוגמא של כריזה... יהודי עובד ה' וירא שמים... השתדל לעשות רצון ה' לאורך כל השנה... ובחודש אלול שב בתשובה מעומק לב... והנה הגיע ר"ה... ובדיוק כשהגיע הרגע והשניה שה' דן אותך... בדיוק בשניה הזו הוא נזכר באיזה בדיחה והוא התפוצץ מצחוק... זהו!!! הלך עליו כאפוט... הוא פספס את השניה!!! הנה לך דוגמא של קריזה!!! אז זהו... שאני מוחה בתוקף... קריזות יש אצלי... אצלך... אם תתפוס אותי ברגע הלא נכון... או שאני אפגוש אותך ברגע הלא מוצלח שלך... זהו... איבדת את המומנטום... מה שנקרא תאכל אותה...! זה נכון בייחס אלי ואליך... אבל טאטע זיסער ? ! ? ! לפי מה שחינו אותי... מדובר פה בידיד נפש אב הרחמן!!! מבין!!! ומאזין!!! מביט!!!

ומקשיב!!! אצלו יתברך זה לא עובד עם כריזות... לא יתכן שיהודי יעבוד את ה' שנה שלימה... ובסוף הוא יפספס את השניה והכל ילך לטימיון... אני מוחה!!! לא מקובל עליו! לא ככה תיארו לי את חכו ממתקים וכולו מחמדים!!! ואני מצפה ממך שתצטרף למחאה שלי...

כי אם תשים לב: יש לנו איזה נטיה כפייתית להפוך את הרבש"ע למשהו כזה מתנכר ולא מתחשב!!! יש לנו איזה נטיה להיצמד ולהידבק דווקא לסיפורים הלא מובנים (שרב הנסתר על הנגלה) באותו יהודי שהיה צדיק גמור... והיה לו איזה פספוס קטן... וזהו... ההלך עליו... הוא הפסיד את הכל... והוא מצא את עצמו בגהינם בהפתעה... **וצריך לדעת שזה לא ככה!!!** למה?? כי אם אצלי וגם אצלך זה לא ככה... ולמה?? כי יש לנו מינימום של רגישות והתחשבות... אז ליקל רחום וחנן אך אפיים ורב חסד ואמת' יש את זה בפי כמה מיליונים... עבודת ה' זה לא משהו שעובד עם רגעים ושניות... (אה... יש כל מיני סיפורים?? לכל סיפור יש את האוקימתא שלו... מה שבטוח: הסיפור הוא זה שצריך להסביר את עצמו... לא המשפטים הכ"כ פשוטים שאמרת עכשיו!!! את זה לא צריך להוכיח! זה פשוט!!!) רק מה?? היצר הרע הוא זה שדוחף לנו בכח דווקא את הסיפורים המנוכרים האלו להפוך את הרבש"ע למשהו כזה פרנציפ שנצמד תמיד לגדר... (זה לא סתירה שבגדרי תורה ובשיעורי חכמים זה באמת ככה... ב-40 סאה הוא טובל, וב-40 חסר קרטוב לא עלתה לו טבילה ואין בזה משא פנים, אבל אני מדבר על המעבר לזה... על נישות אחרות מהסוג של רגע של הדין... שגם אם כתוב שיש כזה רגע... זה בבחינה די מסוימת וזה לא בשביל להוציא מהמשחק את מי שאיבד את הרגע הזה... שכל ישר לא יזיק) אז אנא... בשביל זה אני כבר עשיתי בשבילך את הטעות הזו... אל תפול בזה... אל תבזז את הראש של השנה על כל מיני שוונצים של רגעים ומבצעים... די להפוך את עבודת ה' להגרות והימורים...

עוד אבן נוספת שצריך לסקל ... (ותשמח עליה כמוצא שלל רב... כי אתה מקבל אותה על מגש כסף ואני וחברים שלי ירקנו על זה הרבה דם) ובכן: בחור בן עליה שיושב ולומד בהתמדה בחודש אלול ולא יוצא מהישיבה... הוא מרגיש התעלות עצומה ומיום ליום הוא מתעלס באהבים של נועם ה' ולבקר בהיכלו... ואז כשהוא מגיע לתפילות ימים הנוראים... הוא מרגיש עונג עילאי שלא מעלמא הדין... ומי שלא מרגיש את הקדושה באוויר... סימן שהתשובה שלו הייתה פגומה... ובפרט בפרט!!! במוצאי יום כיפור... ברגעים הכי קדושים שאז עיקרו של יום מכפר... עובד ה' אמיתי מרגיש עמוק בלב את הטהרה והזכות... הוא שומע את הבת קול שמכריזה לך אכול בשמחה לחמן כי רצה אלוקים את תפילתך...

ומעתה: תשמע טוב בחור יקר: שלא תגיד שלא אמרת:

קשקוש קשקוש קשקוש!!! יתכן שאתה לא תרגיש כלום... לא קדושה ולא טהרה... לא התעלות ולא כיסופים... וזה לא סתירה לרגע שאתה נמצא קעת בהיכל הכי גבוה... ברגע הכי מכונן ושל נעליך מעל רגלך כי גודל הרגעים שאתה עומד בהם אדמת קודש הוא... וזה קורה **גם אם אתה לא מרגיש כלום!!! ולמה כ"כ חשוב לי להגיד את זה??** כי מציד... מה איכפת

לי... תתרגש... תהנה מכל רגע... דא עקא שהרבה פעמים הרגש נחסם כידוע... ואז נכנסתי לדכאון... איך יכול להיות שהגיע מוצאי יום כיפור ואני מרגיש אותו מצב רוח בהיר עד מעונן חלקית בעונות גבוהה?? הרי עד אתמול הייתי מפוצץ בעבירות והבנתי מצוין למה אני כ"כ אדיש בתפילה... כי יש לי חלב על כסלי... אבל עכשיו... אם אכן עיצומו של יום כיפור מכפר... הייתי אמור לעעועוף... אז איפה זה???

בקיצור: המחשבות האלו היו מכניסות אותי לדכאון במוצאי יום כיפור, וככה בר"ה... וכל חג ומועד... וגם בשבת קודש... הייתי כל הזמן בודק מה המצב של הנשמה יתירה... רגע אחד הרגשתי אותה... וברגע השני היא פתאום ברחת לי... וכל היום הייתי במרדף אחרי הרגש...

אך לי כמה שנים טובות עד שקלטתי שעם כל הכבוד לרגש הרוחני שלי... אבל הרגש הרוחני הזה הוא מאוד מאוד רחוק מהנשמה חיה יחידה... ולא באשמתנו... בגלל ירידת הדורות הרגש שלנו טובע עמוק עמוק בכח המדמה!! כך שצר לי לייבש אותך... אבל אם אתה מרגיש קדושה מאוד נוראה אל תמרה להתלהב... ואם אתה בכלל לא מרגיש קדושה ואולי אפילו מרגיש רוח מסואבא... אל תבהל... זה לא אומר שום דבר...

ושלא תבין: אני לא מזלזל ברגשות!!! רגש זה דבר מאוד נעים וערב... **לא פחות! אבל גם לא יותר...** אם הצלחת להתרגש בתפילות הימים הנוראים... כיף לך... הנחית... ואם הרגשת לב אבן... אז לא נהנית... זה הכל!! ואני מאחל לך להנות... תתרגש... תהנה... ויש אפילו עניין להצית את הרגש... לעורר אותו... אבל ההלו... הרגש הוא בסה"כ שמעק טבק!!! אם פישל הביא טבק אז היה לי שמעק טבק... אה... אמחיה... ואם הוא לא הביא... אז לא זכינו לשמעק טבק... חוץ מזה שום דבר לא קרה...

(ואני לא מאמין למוצא פי!! מי האמין שאני בעצמי אומר כאלו משפטים, הייתי אחד כזה שהכל היה מתחיל ונגמר בהרגשת הלב... הייתי מסתובב ימים ולילות בקברי צדיקים ומרגיש פה קדושה יותר גדולה ושם קדושה יותר קטנה... ומויחין דקטנות בקבלת שבת ומויחין גדלות במוצאי שבת ולכל רגש רוחני היה לומד'ס משלו... ותשמע לי... עם יד על הלב... בשורה התחתונה... על זה התבטא הבריסקער רוב: מות עד שלא תמות... אתה לא רוצה שהרגש יתרוג אותך?? תהרוג אותך... שלא תבין: אין לי עניין לייבש מישהו שכעת הגיע התור שלו לעצב ריגושים... אבל אם כבר הגעת לשלב שהרגש כבר פחות משתף פעולה והוא כבר התחיל לקום על יוצרו... אז תדע שיש לי מה לחדש לך... ש... שרגש הוא גם קשקוש!!! גם! לא תמיד... ס"ס אי אפשר לזלזל בתחושה עילאית... אבל היה כבר מישהו שהתלונן לי שהוא מרגיש התעלות נפלאה אחרי עבירות חמורות... גם את זה יש...)

וכעת אני רוצה לספר לך סיפור (שכבר נכתב כאן בעבר) שנה אחת הגעתי ליום הראשון של סליחות והלב שלי היה אטום לגמרי... שום רגש!! רק פיהקתי כל הזמן... לא הצלחתי להזיז דמעה אחת... הייתי מתוסכל... הרגשתי ממש מיותר... כמעט רציתי לחזור הבייתה... ואז חשבתי לעצמי: אני קעת לא מצליח להתרגש... רגע... מי אמר שאני צריך להתרגש??

העיקר שהקב"ה מתרגש!!! הרי בשביל מה באתי לבית הכנסת... באתי לרגש את עצמי? לא!!! באתי בעיקר כדי לרגש את ה'!!! (עד כמה שידוע לי בית הכנסת

עד כאן ברור?? עד כאן הסברתי מה העניין בקבלה קטנה...

אבל תכל'ס... מה עושים עם הקושי הטבעי שלנו לתת חשיבות לקבלה כ"כ קטנה... **אז דבר ראשון:** לפי מה שהסברתי עכשיו... הקבלה הקטנה הזו היא לא באמת קטנה... ה'קטנות' של הקבלה היא רק בייחס לרוחב... אבל יש לה חריש עמוק... והעומק שלה זה משהו שמגיע עד ה' אלוהיך!!!

אבל חוץ מזה... יש לי הערה קבועה שאני משנן כל שנה (והיא יכולה לעזור גם כאן) יש הרבה שטויעם שקבלה קטנה זה אומר שחוץ מזה אני לא מתחייב לכלום... איך אמר לי משהו: קבלתי על עצמי שעה ביום לא לדבר לשה"ר!!! אמרתי לו: נפלא... מה עם שאר היום?? הוא עונה לי: לא קבלתי על עצמי. אמרתי לו: לכן מה... לכן מותר לך לדבר לשה"ר? הוא עונה לי בפשטות: כן!! **הזדעזעתי עד עמקי נשמתו...** חס ושלום!!! מי שאומר כזה משפט הוא מומר לדבר אחד מן התורה... (יותר נכון מומר לכל התורה כולה חוץ מקבלה אחת) אסור להעלות דבר כזה על דל השפתיים... וחובה לקעקע את הטעות הזו!!! אז מה כן?? אני מושבע ועומד מהר סיני לקיים את כל תרי"ג מצוות, ואני מחויב לזה!!! רק מה?? סו"ס אני שלפער ולכן אני **נכשל** המון פעמים... **כשלת** בעוונך... (בתורה יש המון מקום והכלה לכשלונות... אבל אין טיפת הכרה בפורק עול) וכעת לקראת יום הדין אני רוצה לתפוס את עצמי לידיים... ולכן נצמדתי לקבלה קטנה שבייחס לזה אני אשתדל **גם לא להיכשל**... כלומר: בתור יהודי אסור לי לדבר לשה"ר 24 שעות ז' ימים בשבוע, 180 יום בשנה מעוברת... אבל היות ואני כל הזמן מועד ונכשל לכן אני מקבל ע"ע שעה אחת ביום להירתם עד הסוף במידת הזהירות אפילו לא להיכשל...

אי לכך ובהתאם לזאת: הקבלה הקטנה הזו... זו לא יחידה בודדת של קבלה... זה **גם ובעיקר** תהליך מדגמי של חיזוק שאם אני אתמקד בו... הוא אמור להשפיע ולשלוח זרועות לכל שאר היום ולשאר חלקי עבודת ה'... **ומניסיון אישי ככה זה!!!** אפילו מי שעושה דייאטה ומרגיל את עצמו שלא לאכול חטיף... הוא לפתע מגלה שגם יותר קל לו לשמור על העיניים או לקום יותר מוקדם... כי זה שהוא מתרגל לשלוט בעצמו... זה מקרין לכל הכיוונים... כנ"ל מי שהתרגל לחשוב בלימוד... זה עושה אותו משופשף בכל נושא... בן אדם שקיבל ע"ע קבלה והוא נכנס לזה יסודי ומכה בה שורשים... החיזוק הזה נהפך להיות כמו גזע ששולח זרועות להמון פינות נוספות בנושאים אחרים... בתנאי אחד!!! בתנאי שמדובר בגזע!!! בתנאי שמדובר בקבלה עקבית, איתנה ויסודית!!! קטנה אבל שורשית!!!

זה הסוד שטמון בקסם של קבלה קטנה... מומלץ בחום!! ויש עוד כמה פרטים בזה... (פרטים שהורחבו בחוברת אני לאלול ואלול לי.)

לברך ברכת המזון מתוך הברכות?? נו באמת... זה הסיפור???

כמה שמנסים לשכנע אותנו שה' מסתפק בזה ולא צריך יותר מזה... זה לא מתיישב לנו על הלב... אנחנו מתקשים לעכל את זה...

אז גם בנושא הזה צריך לעשות סדר...

ובכן: דבר ראשון צריך לדעת באופן כללי ש'תשובה' זה סדר **ענין!** כלומר: גם מי שבדרך הלימוד אוהז רק מבקיאות... אבל כשמגיעים לסוגיה של תשובה... כאן לכלי עלמא תשובה זה שפראך של עיון!!!

מה הכוונה?? לחזור בתשובה זה לא לשבת מול ערמת קלסרים של עבירות וצריך קעת לחזור מלא מלא בתשובה... או מלא פעמים בתשובה זה לא זה!!! זה לא השפראך... ושלא תבין: גם אם יש כזה דבר לעשות מלא עבירות... (קורה שאדם חייב המון קרבנות חטאת... אפילו דוד חסידא קדישא משתמש בביטוי השיגוני עוונותי... עצמו משערות ראשי... כביכול יש כמויות של עבירות יותר ממספר שערות הראש... וכשיש סוגים שונים של עבירות, בשביל זה יש לנו ח"ג בשערי תשובה שמפרט כל חטא ודירוג) אבל עדיין!!! זה בעיקר בייחס **לעבירה**... עבירות יכולות להיות הרבה... **אבל תשובה ? ! ?** תשובה זה לא ענין של מלא... תשובה זה לא איזה פיניו בינוי שיש פה כמויות של פסולת שצריך לפנות... אלא מאי?? יש פה בורא עולם אחד ויחיד שהתרחקת ממנו!!! ואתה צריך קעת **דבר אחד** בשה"כ... לשוב אליו... להתקרב אליו... יתכן שהריחוק הוא מאוד גדול... אבל עדיין זה לא משהו מספרי!!! (אם מאוד תתעקש להפריט ולמספר את הריחוק מה'... אז נניח שתקרא לזה ריחוק של מיליון פסיעות... אבל עדיין!! גם מי שרחוק מה' אלפי ק"מ... הנושא הוא אחד: לשוב לה'!! להתפייס עם ה'!!!) לא משנה אם היו פה 30 עבירות או 492... תשובה בסופו של דבר תמיד תהיה לשוב לה'!!! זה לא ענין של לחזור כמה שיותר פעמים בתשובה... וגם לא לחזור על הרבה דברים בתשובה... זה לא כמות ולא מספרים... אלא מאי?? עיקר הנושא הוא לחזור **באמת!!! לחזור ברצינות!** תחזור אפילו על משהו קטן... אבל שיהיה עד הסוף! שיהיה ושבט עד עד עד ה' אלוהיך... ולכן!!! מהסיבה הזו... זה לא כ"כ משנה מה תהיה גודל הקבלה וכמה ק"ג היא שוקלת... כי זה לא הנושא!! העיקר שהקבלה תהיה רצינית!! אמיתית!! לא חובבנית ולא קלילה... זה בדיוק כמו סדר עיון בישיבה... שלא כ"כ משנה לנו כמה דפים תדפדף... וכמה מאלאנתלפים של מפרשים תפתח... הנושא הוא לא בוחטות של הבנה!! מספיק לנו דף אחד... אבל שאת הדף הזה תבין ועד הסוף... (זה כמו שאמרתי לילד שלי... אתה רוצה להבין מה זה לוח הכפל... אני רוצה ללמד אותך רק תרגיל אחד בלבד!! לא יותר!! אתה לא צריך יותר מתרגיל אחד... העיקר שתבין אותו עד הסוף... מי שמבין את העקרון איך מחשבים 5 כפול 5... הוא כבר לבד יכול לחשב את כל לוח הכפל מעצמו... זה לא ענין של מלא תרגילים... זה להבין תרגיל אחד עד הסוף!!!) אותו דבר כאן: לא איכפת לנו כמה חזרת בתשובה וכמה שינויים עשית!! תקבל קבלה אחת אבל אותה תעשה עד!! עד ה' אלוהיך... יסודי יסודי... רציני רציני!! כן... מותר לנו לדעת שיש דברים שלא שייכים לכמויות!!! אלא לשייכות עמוקה שאם הגעת לשם אפילו בנקודת אור דקיקה... הרי יש לך כבר אחיזה גמורה שם... ואם עשית רק חצי דרך... גם אם הגעת עם 500 רכב בחור... אתה אפילו לא בכיוון...

הוא לא עוד איזה מת"ס שיש בו מופע אור קולי של דרמה שוחפת ומרגשת

אם ככה... מה איכפת לי שאני לא מתרגש... **העיקר שה' יתרגש!!!** התחלתי להגיד את המילים בלי רגש... אבל עם כל הלב... מתוך רצון טהור... אנה ה'... באתי לרגש אותך! אז אנה... תתרגש ממה שאני אומר...

ואז נזכרתי שזה בדיוק מה שעושים במסיבת סידור של הילדות...

הילדות עומדות בבמה ושרות בתפילה... שה' יתן לאמא כח... הם בעצמם לא מבינות מה שהם אומרות... זה לא מדבר אליהם בכלל... אבל אמא יושבת שם באולם ובוכה ובוכה מהתרגשות... כי היא כן מבינה את המילים... והמילים נכנסות לה ישר לתוך הלב...

ואני אגלה לך סוד: זה בדיוק מה שהמורה רצתה... כשהמורה לימדה את הילדות לדקלם את השיר הזה... היא רגעה לא התכוונה לרגש את הילדות... **היא רצתה לרגש את אמא שלהם!!! זה הצליח בענק!!!** אותו דבר כאן... אני מגיע לסליחות... האם אני מתרגש או לא מתרגש?? מה זה משנה... מה יעזור שאני אתרגש... אני בעיקר רוצה לרגש את ה'... וה' מתרגש!!! הוא מתרגש בעיקר מעצם הנכונות שלי לרגש אותו ומהמילים שרבותני הבמאים והמאמנים שלנו הכניסו לנו בתוך הפה שלהם היה את הנימים והמילים הכי מרגשות והכי נוגעות ללב...

ואשר על כן: די לבסס את המציאות לפי הרגש!!! הגיע הזמן שנבין שאני פה לא הסיפור!!! הסיפור זה אבא שבשמים... הוא זה שמוחל וסולח... הוא זה שנותן שנה טובה... וממילא זה יכול לעבוד גם בלי האישור של הרגש שלי... כן... תשחרר אחיזה... תפסיק לדחוף את עצמך... תבין שר"ה זה יום שהרבש"ע עושה את העבודה עם הרגש שלך וגם בלעדיו...

וכעת נעבור לדבר קצת על הנושא של הקבלה ה-קטנה!!!

כולנו יודעים שצריך לקבל קבלה... ושהקבלה תהיה קטנה... למה קטנה? כדי שזה יחזיק מעמד!! כדי שזה יהיה ריאלי!!! תפסת מרובה לא תפסת... דא עקא!!! שאני כבר שייך לדור שנתקע בעיקר עם הבעיה ההפוכה... ברגע שהקבלה יותר מידי קטנה... היא פשוט בורחת לנו בין האצבעות... בפרט שאנחנו טיפוסים פרפקציוניסטים (הדיוק הדיגיטלי בכל המיכשור שיש היום שהכל על המילימטר כחוט השערה שכל קווקו סימטרי וכל שעון מכון בול... כל זה יצר מציאות שרוב האנשים בימינו הם על גבול הפרפקציוניסטיות כן שזה כבר צרת רבים) ממילא כיום דווקא הקבלה הקטנה היא בסיכון לא להחזיק מעמד... כי היא מידי קטנה בשבילנו... רגשית זה לא תופס אותנו... ה'מתווה' הזה של הקבלה הקטנה לא מתיישב לנו על הלב... אם תשים לב: אנחנו לא באמת מאמינים בזה... ולמה?? כי... כי דחילאק... עשיתי בוחטות של עבירות... מכף רגל ועד ראש אין בו מתום... ומה הולך להיות הכפרה שלי?? איזה קבלה פיצפונית

למעשה... למה נקרא שמו 'ר' חצקל' ביכורים... ' ולמה רימון מסמל 'שנה טובה'??

אם שבוע שעבר דיברנו על הבחורים אחימעץ ויוחנן... איך הם מתכננים את הלוח הזמנים של החזרות של אלול הקרוב לקראת העליה לירושלים... אז היום נדבר על 'ר' חצקל... ר' חצקל עסוק כעת בדברים אחרים... הוא עסוק בטרדא דמצווה... בחביבות המצווה... ר' חצקל הוא יהודי מיוחד... העויילים בירושלים כבר הספיקו להכיר אותו... מדובר ב'אדם גדול הוא ושמח במצוות'... יש כאלו שמכנים אותו ר' חצקל ביכורים...

הסיפור הוא שאם כל יהודי מצווה לעלות לרגל ג' פעמים בשנה... אז אצל ר' חצקל הציווי הזה הוא עשר פעמים בשנה!!! אצל ר' חצקל יש בחינה של 'ר' ספירות... עשר רגלים תחוג לי בשנה... מה יש?? ר' חצקל מתגורר בנחלת נפתלי... יש לו בלע"ר אחוזה גדולה... מה שנקרא 'מאה כרמים ומאה שדות ומאה עבדים שעובדים בהם'... אבל לא סתם!!! לר' חצקל יש עניין מיוחד שיהיה לו שדות ופרדסים מכל שבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל!!! הוא לא מוותר אפילו על מין אחד... יש לו שדות תבואה בבקעת יבנאל... שם ליד אלון בצעננים על גבול נחלת נפתלי יש שכר... חוץ מזה יש לו שדה שעורים... אמנם לא פה!!! לא באזור טבריה... הוא בכוונה קנה שדה מקנה סמוך ונראה לירושלים... אי שם ליד אפרת ובית לחם... (על משקל "והמה באו בית לחם בתחילת קציר שעורים") והשיקול היה: שהיות והקציר של השעורים בדרך כלל די צמוד לחג הפסח... ממש על הגבול ודי בלחץ... (כלומר: עקרונית קציר השעורים הוא הרבה לפני הפסח... ואולי כמעט חודש לפני כן כמו שכתוב במכת ברד שהשעורה נוכחה, כי השעורה אביב... אז אם במכת ברד השעורה כבר הייתה בקמותיה, אז צא וחשוב, עד מכת מכרות זה כבר סוף עונה... אבל היות ואסור לקצור קודם קצירת העומר... אז סוחרים את הקציר של השעורים ודוחים אותו די במאמצ' עד ט"ז בניסן...) סמילא ר' חצקל עשה חשבון שאם השדה שעורים תשאר אי שם בנחלת נפתלי... זה עלול לגרום ללחץ של לוח זמנים סביב העליה לרגל לקרוב פסח או במוצאי יו"ט זה אסור שיקרה... ולכן אדרבה... ר' חצקל הלך וקנה שדה מקנה בנחלת יהודה סמוך ונראה לבית המקדש... כדי שהשדה שעורים היא זו **שנתעב אותה** בירושלים אחרי מאוחר, מאשר שתהיה זו **שנתוציא אותה** מירושלים הכי מוקדם... טוב... אז עד כה דיברנו על שדה חטה ושעורה... הלאה... גפן... יש לר' חצקל כרם גדולה מאוד בהרי נפתלי... לפני חודש בדיוק... אי שם בט"ו באב הוא הגיע להבאת ביכורים בירושלים עם עויילים גדול מהקהילה לשמוח לפני ה' ולהקריב עולות... חוץ מזה יש לו מטעי תאנים בגליל העליון... את ההבאת ביכורים שלהם הוא כבר עשה באזור חודש תמוז... בקיצור: הסיפור של ר' חצקל הוא... שהוא מוצא את עצמו עולה לירושלים עוד ז' פעמים בשנה לכל אחד משבעת המינים... זה לא פשוט... (רק לגדל את כל שבעת המינים זה מערך שדרוש המון אנרגיות... זה לעבוד בשדה סביב כל מעגל השנה... אבל נוסף על כך... עוד לעלות לירושלים עם כל אחד משבעת המינים בנפרד... זה כבר ממש נדיר... גם אותם אלו שמגדלים ' המינים... הם מגיעים בדרך כלל פעם פעמיים... פעם אחת עם התבואה בחג השבועות... ופעם שניה עם ביכורי היין לקראת החגים... ושאר הביכורים הם כבר נאלצים להסתפק בשלוח שליח שמביא איניו קורא...) אבל אצל ר' חצקל ביכורים זה המסמך שלו... הוא רק מחפש סיבות לבא לבית ה'... כשיש כאלו שקצת תמהים על ההנהגה שלו... ר' חצקל מסביר להם במתיקות... תבינו אותי... זה הפיצוי שאני נותן לעצמי על המרחק הגדול שאני מתגורר בנקודה הכמעט הכי רחוקה מירושלים... ר' חצקל טוען לירושלמים: תבינו אותי... אתם בסתם ערבי שגרותי... פתאום מישהו דופק אצלכם בבית עם בשר תודה ולחמי תודה ומבקש לעזור לו לאכול את זה כדי שלא יהיה נותר... ואיני?? אני באותה שעה יושב בבית ואף אחד לא דופק לי בדלת, לא עם תודה ולא עם חזה ושוק... אין לי כל בוקר את הקול החוצב של גביני כרוז שיעיר אותי לעבודת ה' ויתן לי חיזוק לכל היום... אין לי את קול המגרפה שמבשרת לי שכעת עת רצון שהכהן נכנס להקטיר קטורת... אני במקרה הטוב שומע את שקשוק הזרימה של נהר הירדן במרחק מטר מהבית שלי או רעש הריון של עצי היער שנעים ברוח... **סמילא מגיע לי פיצוי!!!** והפיצוי שלי זה העשר גיחות מידי שנה עם ביכורים לירושלים... בקיצור: אין אחד בירושלים שלא מכיר את ר' חצקל... כשר' חצקל מגיע בפעם הראשונה בערב חג הפסח... בעל האכסניה מקדם אותו בברכת שהחיינו... והוא צוחק ואומר: זהו... סכאן ואילך לאורך כל הקיץ כמעט ולא יהיה לנו שלוש יום שלא נראה אותו... כי מיד בחג השבועות יהיה את ביכורי השעורים, שלוש שבועות לאחמ"כ שוב יופיע כאן ר' חצקל עם ביכורי חטים... (הוא מתעבב עם החיטים בגלל תרומות ומעשרות ולקט שכחה ופאה...) ובחודש תמוז אנחנו נראה אותו שוב עם ביכורי קיץ התאנים... בחודש אב הוא יבא לכאן לדצ'א עם כמויות של פרכילי ענבים לביכורים ולרבעי ולוני סוכה... והנה כעת הגיע חודש אלול!!! בחודש אלול זה הקטיף של הרמונים... הקטיף הצנוע ביותר... סו"ס רמונים זה לא כ"כ משהו ששייך לאיכסון... אבל גם על הביכורים האלו ר' חצקל לא מוותר... לא לחינם רימון זה סמל של איחול לשנה טובה... זה לא רק בגלל שירבו זכויותינו כרמון... אלא בגלל שהביכורים של הרמונים משתלבים עם ההערכות במקדש לקראת זכרון לחיים מלך חפץ בחיים... לצורך העניין ר' חצקל קנה שדה מקנה מיוחדת באזור מישור איילון... בין השמש בגבעון לירח באיילון... משהו כזה באזור של קרית ספר... על הציר של הדרך שעולה לבית חיינו... אמנם הוא לקח סיכון מסוים במגרש של הפרדס הזה!!! שהוא ממוקם די סמוך לבית הפרס... אבל רימון הוא בדרך כלל לא מוכשר ולא גורו עליו שיוכשר מיד כמו בבציר ענבים... כך שאפשר לעלות אותו בתהלוכה שלימה לירושלים... וגם אם עמי ארצות ימשמשו בו זה לא מטמא אותו... והכמעט אחרון חביב זה התמר!!! הביכורים של הדקל זה ממש באמצע עש"ת... ממש באמצע השוק של ארבעת המינים... בשעה שכלל ישראל עומדים עם זכוכית מגדלת ובודקים את התיזות... באותה שעה ר' חצקל יורד בזריזות לבקעת יריחו... שם מחכים לו שורה של עצי דקל שגם אותם הוא קנה... הוא מטפס גבוה גבוה ומלקט תמרים, נותן כמובן קודם לעניים בחלוקה ולא בביזה!!! (בגלל השיקול הבטיחותי שאם כל העניים ינסו ויתחילו שם לריב בראש הדקל מי זה ראשון... זה עלול להיגרם בפילה מגונה ארבע קומות ויותר...) ואז הוא מפריש תרומה גדולה ומעשר ראשון ושני... וקדימה... שוב ביכורים!!! הירושלים רואים את ר' חצקל מביא ביכורים כולו קורן באמצע עש"ת הם מחייכים... הנה ר' חצקל ביכורים... שעליו אפשר להליץ חזי כמה חביבים מצוות על ישראל... על כל פשעים תכסה האבה... עכשיו!!! שלא תבין... נכון שהשבוע פרשת כי תבא ולכן התמקדנו הפעם בביכורים!!! אבל אל תשכח שעל כל סל ביכורים יש כמויות של תרומה גדולה ומעשר ראשון ושני ועני... כך שלהגיע לסוכה של ר' חצקל בחג הסוכות זה גיוואלדיה... אתה מקבל לחמניה מלקוח בכסף מעשר... וסלם משמן של מעשר שני... (על הביכורים של הזית כבר לא נספיק לדבר ביריעה זו) יין של רבעי בשפע... ולקינוח תמר עסיסי ורימון גדול ואצילי היישר מהקטיף ברחבות... הסכך של הסוכה של ר' חצקל מקושט בענפים אמיתיים היישר מהעץ... עם רימונים מחוברים ואשכולות ענבים משתלשלות היישר מהזמורה שנלקטה בדרך לירושלים...

וכמובן!!! לכל מי שחושש לדעת ר' אליעזר ומקפיד לאכול שתי סעודות בסוכה... וכמובן שביירושלים אין זמן לסעודות כי... כי הרי לא ראינו שינה בעיינינו... אז כולם יודעים שבסוכה של ר' חצקל יש סעודות 'גורמה' של מיני תרגימה... יש ערמות של עיגולי דבילה של מעשר שני שמתעטע עידי מין זיני ולר"א סגי במיני תרגימה...

מה שבטוח: **ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך' אלוקיך, אתה והלוי והגר אשר בקרבך**...

יש ניגון ד' בבות... ויש ג' בבות!!!

למי שעדיין לא החליט על קבלה רשמית ליום הדין... יש לי מסמך חזק מאוד שאיתו אפשר להגיע לראש השנה...
בבא קמא!!! בבא מציעא!!! בבא בתרא!!!

האם ידעת ששנה הבאה הולך להיות שנה שלימה של יום טוב?
לא היו זמני חורף וזמני קיץ טובים לישראל כשקיעות במסכת בבא קמא בבא מציעא בבא בתרא... ועוד כולם בשנה אחת!!!

הו... מה צריך יותר מזה??? איזה תפוח בדבש זה... מה צריך ליום הדין יותר מג' בבות?? אנכי: עשיתי חשבון מעניין... יצא לי שבשנה הקרובה מספיקים את כל בבא קמא... כל בבא מציעא... ואילו בבא בתרא?? עד יום כיפור של תשפ"ה מספיקים להגיע עד דף קח... מה יש בדף ק"ח?? מתחילים פרק יש נחלתנו!!!
וסימנך: וסלחת לעוונותינו ולחטאתנו ונתת לנו...
השנה בסליחות... כשאתה אומר י"ג מידות של רחמים תכין את זה... אחרי שאתה זועק ה' קל רחום וחנון... תסיים כממתיק סוד ותלחש לה': וסלחת לעוונותנו ולחטאתנו... למה?? **נחלתנו!!!**

רבש"ע: אני הולך להתחיל השנה ג' בבות, ואי"ה עד יום כיפור הבא אני ב-יש נחלתנו!!! אז אנא... וסלחת-ונחלתנו!!!
כן... זו אחת מהקבלות המבוארות בפירוש בחז"ל: (ובה ויקרא)
נכשל אדם בעבירה אחת ונתחייב מיתה לשמים, מה יעשה וחייהו אם היה רגיל לקרות דף אחד יקרא שני דפים; או לשנות פרק פעם אחת ישנה פעמים; או ללמד פרק אחד ילמד שני פרקים

כתוב כאן שהמפלט המומלץ ביותר מסמך מיוחד בסרי זה פשוט להרבות חיילים לתורה... זה מדהים... אחרי כל הדיבורים... אחרי כל ההסתבכויות... אחרי כל הניתוחים הפסיכולוגיים איך להגיע ליום הדין... בסוף אני תמיד מוצא את עצמי איכשהו צועד לבית המדרש הישן... בסוף כולנו מבינים שהדף גמ' הישן והמוכר הוא המולטי ויטמין שהוא הביטוח צד ג' המשלים ביותר מכל הכינונים... בסוף בסוף תמיד אני מוצא את עצמי בורח לשם...

עכשיו בינינו... כולנו איכשהו למדנו את הג' בבות... רשמית זה נקרא שכבר עברנו על ב"ק ב"ב"ב... אבל בינינו... דבר ראשון: האם פעם אחת יצא לך ללמוד את כל הג' בבות בלי קרחות? ואם כן... אז מתי פעם אחרונה זה קרה? והכי הכי: מה נשאר לך מזה?? כמדומני שאם תשאל את עצמך את כל השאלות האלו... יתברר לך שיש!!! יש לנו מה לעשות בשנה הקרובה... זו הודמנות פז לקפוץ על הרכבת ועל הדרך לנפנף עם המעבר מוכס הזה במחסומים של מעלות בני מרון... ולהגיש את המסמך הזה ביום הדין למנכב... אני שייך לקבוצה של הג' בבות...

אה... אם ככה... אתה יכול להמשיך...
מיותר לציין שהעידוד הזה מיועד עבור אלו שכבר סיימו בישיבה והג' בבות נשארו להם עם הטעם המתוק של הישיבה...
אבל אם אתה כעת בישיבה, ובדיוק לומדים כתובות... אל תעשה את הטעות הזו!!! תכנס ראשך ורובך במסכת הגלמודת בישיבה ותהיה נחוש באופן שאינו משתמע לשני פנים לסיים עד סוף זמן חורף את המסכת... כמו כן מיותר לציין שכל מי שמאזיה סיבה שתהיה לא מתחבר או לא מסתדר עם המסגרת של דף היומיו... כל אחד באשר הוא, יכול לקחת את התכנית שהוא בנה לעצמו... להופיע איתה מול ה'!! ואדרבה... תמצא כמה דקות בר"ה לטעום קצת מהמסכת שאיתה אתה הולך לחוות במחיצתו של ה'... שים אותה לידך בתפילה... היא סגורה טוב.

די להלקאה... די להאשמה עצמית...

אנחנו מתחילים להתקרב לקראת ראש השנה... ותן נחשו מה אחד המאורעות הגדולים והחשובים שאירעו בראש השנה...? לא תאמין... אבל **יום ההולדת של פרעה!!!** כך... יום ההולדת של פרעה הייתה לא פחות ולא יותר בראש השנה... נו נו נו... ברור... 'שיהיה לו במזל', אבל מה אתה רוצה ממני? מה זה קשור לר"ה שלי? ?

העניין הוא כך:

אתה מבין לבד שהתורה היא לא לוח שנה של תאריכי יום הולדת... ובודאי לא של כל הפרעונים למיניהם... ואם בכל זאת התורה מדגישה את יום הולדת של פרעה!!! התורה שולחת לנו פה רומז במלכותא דארעא שהיא כעין מלכותא דרקינא... תראה מה פרעה עושה ביום הולדת שלו ואז תבין על הדרך מה המלך הקדוש עושה ביום הרת עולם!!! ובכן; ויהי ביום הולדת את פרעה, וישא את ראש שר המשקים ואת ראש של האופים בתוך עבדיו... שמת לב מה כתוב כאן? שביום הזה פרעה דבר ראשון עושה סדר!!! פרעה עורך מסדר של כל העבדים פרעה מעמיד את כל אחד מבעלי התפקידים במשבצת שלו!!!

עכשיו מה הולכים לעשות איתו... מה יהיה איתו... האם להשיב אותו על כנו או לתלות אותו... עזוב... על כל השאלות האלו נדבר אחר... זה כבר שלב ב'. כשנגיע לשלב הזה נדון... נתווכח... נפתח שלושה ספרים... נכתוב... אח"כ נחתום... את כל זה נעשה אח"כ בשלב ב'...

אבל כעת אנחנו עדיין בשלב א'!!! כעת דבר ראשון עושים סדר! עושים מסדר! מעמידים את כל העבדים למסדר! כל אחד ממוקם במשבצת שלו! זה שר המשקים... זה שר האופים... זה שר הטבחים... ועכשיו!!! אחרי ש"וישא את ראש שר המשקים וראש שר האופים **בתוך עבדיו**" אחרי שכל אחד עמד במשבצת שלו! כעת אפשר לגשת לשלב ב' שראשון כבר "וישב את שר המשקים על משקו, ואת שר האופים תלה וכו'..."

על אותו משקל במלכותא דשמאי: ככל שמתקרבים הימים הנוראים... אנחנו מצידנו כבר עומדים מוכנים וערוכים עם אגרוף הקמיון... להתחיל להכות על החזה ולהתחרט... ולחזור בתשובה... אוי אוי חטאתי עויתי פשעתי... לא הייתי בסדר... והו... מהיום אני חוזר בתשובה... אני מבטיח להחזיר את שר המשקים החיובי ואוטוטו אני רץ לתלות את שר האופים- דיינו את כל המחדלים שלי שצריך לבא איתם חשבון...

אבל רגע רגע רגע!!! תרגע... לפני! לפני! לפני שאתה מתחיל לירות לכל הכיוונים ולהאשים את עצמך ללא הבחנה ולחזור בתשובה בום בום... **רגע רגע רגע... קודם כל תגש לעשות מסדר!!!** תעמיד את כל כוחות הנפש שלך בשיוויין ותעשה להם מסדר... דבר ראשון תכיר בעצם קיומם... תדע שיש להם את המשבצת שלהם... ואח"כ נעבור לשלב ב' ונחליט איזה שר המשקים משיבים על כנו ואיזה שר האופים תולים...

כלפי מה הדברים אמורים???

מה זה אמור לעשות מסדר לכוחות הנפש ולהכיר בקיומם???

אני מכיר בחורים בני עליה ועובדי ה' שמאוד איכפת להם ומאוד רוצים לעלות ולהתעלות... אבל במקביל הם מאוד מתוסכלים מהמעידות הרוחניות הקלאסיות שלהם... ואז כשמתקרב ר"ה... אז בכלל... הוא לגמרי מרגיש עעעל הפנים... כולי מלא עבירות וחטאים ומחשבות זרות.

וצריך לדעת שברוב המקרים יש פה סתם הלקאה עצמית שלא במקום!!! והיא חטא בפני עצמו!!! כי סליחה בחורי יקר: האם אתה מוכן להודות ולהכיר בקיומו של היצר הרע בתוכך? האם אתה מודע לכך שהקבה בכבודו ובעצמו שולח בך את כח המדמה, והמתעורר... ויש לך נטיה לגאווה, וכבוד... ושלטה... ודחפים בלתי נשלטים? האם אתה מודע לעובדה הזו שהדחפים האלו הם תכונות שה' בכבודו ובעצמו שולח בך!!! אתה מודע לזה או לא??

נו... אני מחכה לתשובה... נו... מה נראה לך???

ברור שלא!!! כי מאיפה בחור צעיר מבין מהחיים שלו מה הם כוחות הנפש החבויים בו... ותכל'ס... אתה לא גומר לאכול את הלב ולא מפסיק להאשים את עצמך... במה? בתכונות שה' נתן לך!!! תפסיק כבר... תפסיק להתעלל בעצמך... תפסיק להאשים בן אדם על לא עוול בכפו... עצם ההלקאה העצמית הלא קשורה הזו היא בעצמה חטא!!! הגיע הזמן שתבין את עצמך ותקלוט את הסיפור שבעצם קיומו של היצר הרע וכל מיני תכונות שליליות בתוכך... לא רק שזה לא חטא!!! אלא זו כוונת היצירה... אני אסביר את זה בקיצור נמרץ (כי זה כל התורה כולה על רגל אחת) העניין הוא: שה' ברא אותך כח מאסף לכל הבריאה כולה... שבתוך יהודי אחד יש את כל השאלטרים של כל כח פרטי בבריאה... הכח המרומם ביותר והשפיל ביותר בד בבד... ולכן! זה יש בתוכך כזה בליל של קולות... זה לא פשלה! זה לא מחדל... אדרבה... זה כל הקונץ! זה כל הפואנטה! זה כל היחודיות שלך! אתה צומת הכי מרכזית בכל הבריאה כולה... שאתה הראדאר ואיש הקשר והמתווך הכי איסטרטגי בין הנשמה האלוקית שחצובה למעלה מהכסא (שהוא למעלה מהאופנים וחיות הקודש) לבין הנפש הבהמית הכי שפלה (והיות ואתה יהודי, אז הנפש הבהמית של יהודי עוד יותר שפלה ונמוכה משל גוי... כדי לאפשר סנכרון נתונים הכי קוטבי מרש דרגן של הנשמה הכי גבוהה עד סוף כל הדרגן בתחתית ארץ)

ופה אתה ממוקם!!! בצומת הכ"כ איסטרטגית... אז מה אתה מתוסכל? מה אתה כל היום מלקה את עצמך??? למה אתה כל היום כועס על עצמך כאלו עשית משהו רע? ?

מי אמר לך שמשוהו פה לא בסדר שאתה כ"כ מלקה את עצמך שאתה כולך מלא בעבירות ואתה חוטא ופושע??? מה יש??? בסה"כ כוחות הנפש שלך מידי פעם מזכירים את קיומם... ואתה פשוט יוצא נגדם במלחמה...

מה אתה רוצה מהם?? מה אתה רוצה מעצמך???

לזה אני קורא מסדר!!! לפני שאתה מביא את המטאטא ומתחיל לדפוק עם כל הכח, חטאתי עויתי פשעתי... כולי מנותן ומלוכלך...

חכה!!! אל תדבר בלי קשר... אל תחטיף מכות סתם בלי הבחנה...

קודם תעשה מסדר!!! קודם תביע הכרה ומודעות בעצם קיומם של כוחות שונים ומוגדרים בנפש שלך... תפנים שיש להם נוכחות! הם קיימים! והם חלק בלתי נפרד מרצונו יתברך... רק מה?? התפקיד שלך זה לשלוט בהם ולהוביל אותם למקום הנכון!!! **זה נקרא מסדר!!!** קודם מעמידים את כוחות הנפש... להכיר בעצם נוכחותם!!!

ועכשיו... אחרי שאתה מכיר בהם... כעת אפשר להתחיל לדבר איפה למקם כל אחד... את מי לשים במרכז ואת מי לדחוק לפינה... למי צריך לתת לחם ולהשקות מים... ועם מי צריך לתפוס קצור...

כעת אתה מבין למה כ"כ חשוב לעשות את המסדר הזה???

עומד לו בחור בן עליה בשיא ההתעלות של אלול והימים הנוראים... ולפתע כוחות הנפש שלו מעיזים מידי פעם להזכיר את קיומם... כל פעם כח אחר בנפש שולח איזה תא קולי... ההלו... אני גם פה... פעם זה צרות עין, פעם זה מחשבות זרות מסוכסכות שאין אדם ניצול מהם בכל יום... ואותו בן עליה כ"כ נבהל... ה' ישמור... איזה פושע אני... והוא לוקח את המחבט ומתחיל לחבוט בעצמו... חטאתי עויתי פשעתי...

מה הקשר??? במי אתה בדיק חובט??? ולא סתם אלא חוזר בתשובה על כל המחשבות האלו... על מה אתה בדיק חוזר בתשובה? על התכונות שה' נתן לך??? על זה שהם קיימים וה' חפץ בך דווקא כשהם בך???

ועוד מזה אתה מתאכזב??? ממה? מזה שהקב"ה לא נותן לך לכא ולשתק את כוחות הנפש שרצונו יתברך שתעבוד אותו דווקא איתם??? שאת היחוד הגמור שרק אתה יכול לעשות... אפשר לעשות אותו רק מהצומת הכ"כ מרכזית שמאפיינת את הנפש רוח ונשמה שלך??

כשאני רואה היום בחור בן עליה כולו מתוסכל מהפחיתות שלו... אני רואה פה עליית דם... יש פה הלקאה עצמית על ריק... אתה סתם מתעלל בעצמך... סתם מגיע לעצמך בטענות על תכונות שה' נטע בך...

רק מה? ? שוב!! המשבצת שלך זה לא להחזיר בתשובה את כוחות הנפש שלך אלא להנהיג ולנווט אותם למקום הנכון!!! בגיזרה הזו אתה צריך למקד את כל העבודת ה' שלך...

כעת בא נתרגם את זה לפרקטיקה:

עד היום... כל פעם שהגיע אליך מחשבה זרה או איזה ריפיון... כולך נהיית בהלם בעצמך... ויצאת לקרב נגד המחשבות האלו... לחשוב מה עושים שזה יהיו יותר מחשבות כאלו... שלא יהיה כזה ריפיון... אז זהו שלא!! מהיום החזית היא אחרת לגמרי!! אתה לא נלחם במחשבות... אתה לא נלחם בתכונות... כי הם לכשעצמם מצויינים!! עיקר החזית שלך זה במנהיגות!! מי קובע?? מי מחליט... ואיזה כח בנפש תופס את המושכות קדימה... שם!!! שם המשבצת שלך!! אם יש לך מה לחזור בתשובה זה זה... שם!! בנקודה הזו... ולא בשום דבר אחר...

(היות וזה עדיין נשמע אולי קצת מופשט... אנסה להשתמש בעוד המחשה... נהג חדש התיישב ברכב!!! ובטעות... במקום לנסוע קדימה... הוא הלך על הרוערס... והתחיל לנסוע אחורה... וה' ישמור... זה כמעט הסתיים באסון... משם הוא נסע הישר למוסך וביקש מהמוסכניק... תנטרל לי את הרוערס... תבטל את האפשרות הזו... המוסכניק פתח עליו זוג עיניים... אתה נורמלי??? למה לבטל את הרוערס... רוערס זה דבר הכרחי ברכב... אה... אבל הרוערס היה כמעט גרם לי לתאונה טקלנית... ענה לו המוסכניק: אדוני היקר... הבעיה היא לא ברוערס... הבעיה היא בהגיה שלך!! במקום לבא למוסך להרוס את הרוערס... לך לעוד כמה שיעורים אצל המורי נהיגה, שילמד אותך מתי נוסעים קדימה ומתי אחורה... הבנת את הסיפור??? אותו דבר כאן:

כעס, גאווה, דחפים יצריים... כל התכונות האלו זה כמו רוערס!!! אם פתאום הרוערס הזה מופיע לך שכאתה באמצע שלים גז... מה שצריך כעת לעשות זה לא לרוץ למוסך ולנטרל את הרוערס... אלא אם כבר ללמוד איך לנהוג נכון!!! איפה נמצאת הדוושה כדי שלהבא לא התבלבל בינה לבין הרוערס... הבנת את הדוגמא???

בקיצור: פתאום קלטתי שיש לי עוררם... שיחזרו בתשובה במקום הנכון!! ולא במקום הלא ישר בני עליה שגם אתה צריך לעורר... שיחזרו בתשובה במקום הנכון!! כעת במקום העדיף הנכון!! והניש שתיבתך; בחור שבימים אלו חוזר בתשובה על עצם האשמה שהוא צריך

בן אדם והנפש שלו תובעת את שלה... מי שחוזר בתשובה על כאלו דברים... במילים אחרות: אם נגיד את זה בחריפות: הוא עצמו לא כ"כ חוזר בתשובה... הוא בעיקר מנסה להחזיר אחרים בתשובה... את מי??? את היצר הרע שלו!!! את-ה בכל לבבך שלו... אתה מכיר את האנשים האלו שמחזירים את כל העולם בתשובה ורק את עצמם הם שוכחים??? מבחינה מסוימת זה מה שקורה פה... אתה כועס על הנפש שלך שהיא מעיזה להגיד לך שהעמסת עליה יותר מידי... אתה כועס על הגוף שלך שתובע את שלו... בקיצור: אתה מנסה להחזיר בתשובה את המלך זקן וכסיל... (אדוני... קצת כבוד לקניים... אתה באמת חושב שאתה תצליח להיזי את הזקן הזה מהמקום??) אז זהו שלא!!! את כוחות הנפש אתה לא צריך להחזיר בתשובה... כי זה תכונות קיימות שה' הצמיד אותם אליך...

אתה בסה"כ הרוח שמוטלת בין הנפש והנשמה... וההגה בידיים שלך... אתה בסה"כ הקברניט עם הסמכות לקבוע מה הסדר יום... אתה הנהג של האוטובוס... ואם כעת הנהג של האוטובוס החליט להיות שתול בבית ה' ושבתי בבית ה' כל ימי חיי... ופתאום אחד מכוחות הנפש קם מהמקום וניגש אליך- הנהג... ולוחש לך... תפנה שמאלה... אני רוצה קצת לגלוש ברשת... אני צריך את זה... יש לי צורך למילוי סיפוקים...

וכאן הנהג עונה בשלווה ובנחישות: אני מבין אותך!! אני מודע לצרכים שלך... אבל כעת נוסעים קדימה... בפרק זמן אף החלטתי להיטמן בישיבה ולעסוק בתורה ונכון לתקופה התכונה הזו תיאלץ להתאגר בסבלנות... אחרי חמש דקות... שוב קם אחד מהנוסעים... הוא רוצה להירגע... לנשום אויר... די... כבר אלול שלם אתה נוסע פה בלי הפסקה... תן לנשום... הנהג שומע!! חושב... מקשיב למצוקה... ומגיע למסקנה שיש צדק מסוים... בא נעצור פה בצדי הדרך לכמה דקות... ננשום אויר ונמשיך הלאה... ומיד ויחזור לתלמודו וכן הלאה...

זה הסיפור!!! אתה הקברניט!!! אתה מוביל את כל כוחות הנפש... אתה לא מתיימר **לשנות** אותם... אלא **להנהיג אותם!!!**

ברגע שנפנים את זה... פתאום כל הסוגיה של תשובה תיהפך להיות הרבה פחות מסייטת והרבה יותר קרובה ללב... כי אז תגלה שאין פה בהכרח איזה הלקאה עצמית... אין פה איזה מכונת ירייה לחסל תכונות לא רצויות... יש פה בסה"כ נהג ומנהיג!!! ש-פה ושם במשך השנה הוא כנראה שכח שהוא הסמכות והוא אמור לנווט את היעד... ותכונתה מהעדר מנהיגות... באמת נוצרה פה הפקרות... כל כח בנפש משך לכיוון שלו... וכעת לקראת יום הדין הגיע הזמן בסה"כ להחזיר את המשילות!!! להחזיר את המושכות לכיוון הרציני!!! כוחות הנפש לא יעלמו... הם ימשיכו להופיע... ימשיכו להזכיר את קיומם וטוב שכך... העיקר שהנהג יתפוס חזק את המושכות וידע לתת לכל תכונה את המקום שלה... וכעת ניתן לגשת לקבל על עצמי עול מלכות שמים... לאסוף את כל כוחות הנפש... כל אחת במשבצת שלה!! ולעשות אותם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם...